

TURUN YLIOPISTO

Lääketieteellinen tiedekunta, Kliininen laitos

ODEI, CASEY: The influence of the type of atrial fibrillation on the quality and complications of strokes (Eteisvärinätyypin vaikutus aivoverenkiertohäiriöiden laatuun ja ennusteeseen)

Syventävien opintojen kirjallinen työ, 18 s.

Sisätaudit

Tammikuu 2016

Tämän kirjallisen työn tavoitteena on tutkia eteisvärinätyypin (kohtauksittainen/jatkuva tai krooninen) vaikutusta aivoverenkiertohäiriöiden laatuun ja ennusteeseen. Tunnistimme retrospektiivisesti potilaat, joilla oli eteisvärinädiagnoosi sekä aivoverenkiertohäiriödiagnoosi (TIA, aivoinfarkti, kallonsisäinen vuoto) tutkimusajanjaksolla vuosina 2003–2011. Aineisto kerättiin Suomessa kahden yliopistollisen sairaalan ja kahden keskussairaalan sairauskertomuksista kirjaamalla niistä kattavat tiedot verkkoselainpohjaiseen lomakkeeseen.

Tähän tutkimukseen ei valittu potilaita, joiden eteisvärinätyyppi ei ollut tiedossa tai joilla aivoverenkiertohäiriö oli diagnosoitu ennen eteisvärinää. Aineistoon valittiin vain ne potilaat, jotka asuivat tutkimussairaaloiden toimialueella aivoverenkiertohäiriön sattuessa sekä vuoden ajan tämän jälkeen. Näin tiedot aivoverenkiertohäiriöiden myöhemmistä komplikaatioista saatiin kerättyä. Kaikki potilaat olivat vähintään 18-vuotiaita aivoverenkiertohäiriön ilmaantuessa. Aineistossa on 3901 eteisvärinäpotilaanpotilaan 4537 aivoverenkiertohäiriötapahtumaa.

Ennako-oletusten mukaisesti kroonista eteisvärinää sairastavat potilaat olivat iältään vanhempia ja heillä oli enemmän sairauksia. Kroonista eteisvärinää sairastavilla oli merkittävästi enemmän kallonsisäisiä vuotoja, mutta heillä TIA:n suhteellinen osuus oli pienempi. Aivoinfarktien ilmaantumisessa ei ollut merkittävää eroa ryhmien välillä. 30 päivän kuolleisuus aivoverenvuotopotilailla oli molemmissa ryhmässä n. 30 %. Kroonista eteisvärinää sairastavat infarktipotilaat kuolivat vertailuryhmään verrattuna kaksi kertaa todennäköisemmin 30 päivän seuranta-ajalla.

Kohtauksittaista/jatkuvaa eteisvärinää sairastavista yli puolella oli halvaushetkellä sinusrytmi ja n.40 %:lla ainoastaan antitromboottinen lääkitys. Yli kolmanneksella heistä oli eteisvärinädiagnoosista 1-5 vuotta ja yli viidenneksellä >5 vuotta. Niistä kohtauksittaista/jatkuvaa eteisvärinää sairastavista, joilla CHA₂DS₂VASc-pisteitä oli 0-1 (pieni halvausriski), vain neljännes oli antikoaguloitu.

Halvaushetkellä sinusrytmissä olevilla kohtauksittaista/jatkuvaa eteisvärinää sairastavilla potilailla oli merkittävästi pienempi 30 päivän kuolleisuus verrattuna saman ryhmän potilaisiin, joilla halvauksen aikana oli eteisvärinä (16.1% vs. 7.2%, p<0.001).

Avainsanat: eteisvärinä, aivoverenkiertohäiriö, antikoagulaatio